

SIMFONIA DEL NOU MÓN DVOŘÁK

— Simfònics al Palau 2022|2023 —

DISSABTE, 24 SETEMBRE 2022 – 18.30 h
Palau de la Música Catalana - Sala de Concerts

SIMFONIA DEL NOU MÓN

DVOŘÁK

Anastasia Kobekina
violoncel

Andrés Salado
director

**Orquestra
Simfònica del Vallès**

I PART

FLORENCE PRICE (1887-1953)

Andante moderato

ANTONÍN DVOŘÁK (1841-1904)

Concert per a violoncel i orquestra, en Si menor, op. 104

I. Allegro

II. Adagio ma non troppo

III. Adagio ma non troppo – Allegro moderato

II PART

ANTONÍN DVOŘÁK

Simfonia núm. 9, en Mi menor, op. 95, "del Nou Món"

I. Adagio – Allegro molto

II. Largo

III. Scherzo: Molto Vivace – Poco sostenuto

IV. Allegro con fuoco

Amb la col·laboració

Sabadell
Fundació

Durada aproximada: 90 minuts

PROPERES CONCERTS

LA PATÈTICA TXAIKOVSKI

**Dissabte 8
octubre 2022
18.30 h**

P. I. Txaikovski
*Concert per a piano i orquestra
núm. 1*

F. Cruixent
Cyberpreludi (estrena absoluta)

P. I. Txaikovski
Simfonia núm. 6, "Patètica"

Elia Cecino, piano
(guanyador del Concurs Ricard Viñes)
Xavier Puig, director
Orquestra Simfònica del Vallès

DON GIOVANNI MOZART

**Dissabte 5
novembre 2022
18.30 h**

W. A. Mozart
Òpera Don Giovanni

Don Giovanni, Carles Pachón
Leporello, Fernando Álvarez
Donna Anna, Tina Gorina
Commendatore, Jeroboam Tejera
Don Ottavio, César Cortés
Donna Elvira, Maite Alberola
Zerlina, Mar Esteve
Masetto, Quim Cornet

Pau Monterde, direcció d'escena
Miquel Gorriz, assistent direcció d'escena
Daniel Gil de Tejada, director musical
Cor Amics de l'Òpera de Sabadell
Orquestra Simfònica del Vallès

Concert
en coproducció:

FUNDACIÓ
ÒPERA
CATALUNYA

HOMENATGE MORRICONE & ROTA

**Dissabte 19
novembre 2022
18.30 h**

**Dissabte 3
desembre 2022
18.30 h**

E. Morricone
El bueno, el feo y el malo
La muerte tenía un precio
La Misión; *Cinema Paradiso*
Hasta que llegó su hora
Novecento; *El profesional*
Érase una vez en América

N. Rota
La strada; *Fellini, ocho y medio*
El padrino; *Ensayo de orquesta*

* Narracions en castellà

Salvador Vidal, narrador
Coral Cantiga
Rubén Gimeno, director
Orquestra Simfònica del Vallès

PASSIÓ I MEMÒRIA

Jacobo Zabalo Doctor en Humanitats

“Si hagués sabut que es podia compondre un concert per a violoncel com aquest, jo mateix ho hauria fet!”, manifestà el sempre vehement Johannes Brahms en descobrir el *Concert per a violoncel, en Si menor*, op. 104, d'Antonín Dvořák (1841-1904), l'última obra que va crear durant la seva estada als Estats Units. En efecte, el vol simfònic de l'inici enuncia amb una magnificència poc habitual l'envergadura d'aquest concert, tot preparant l'entrada de l'instrument solista, que —tal com indica la partitura— s'ha d'imposar *quasi improvisando*, amb una aparent espontaneïtat. Advertència curiosa, revela la tensió dialèctica entre les forces orquestrals i la personalitat irreductible del violoncel —la sonoritat del qual sovint s'ha comparat a la veu humana—, que desenvoluparà la seva pròpia travessia autoafirmant-se o entre línies, amb la presència vigilant i eventualment somiadora de la flauta.

Fou profund l'impacte que, mentre componia aquest concert per a violoncel, provocaren en Antonín Dvořák les notícies de l'estat de salut de Josefína Čermáková, actriu i cantant —i germana de la seva futura dona— de qui havia estat enamorat en el passat. No sembla casual l'al·lusió, en el marc de l'*Adagio ma non troppo*, a una cançó que li havia dedicat el 1888, *Lasst mich allein* ('Deixa'm sola'), amb una verbalització elegíaca, d'emotivitat augmentada pel contrapunt dels violins, que es repetirà invertint els rols amb la fusta. Per si el vincle no fos prou evident, després que es produís el trist succés de la seva mort, ja amb el concert enllestit, Dvořák decidí afegir-hi una coda inspirada per aquella cançó al *Finale*. Moviment apassionat i ric en contrastos, que s'inaugura amb una marcialitat ineluctable, explicitada per la crida del triangle a la mobilització de les energies físiques i emocionals del solista i de l'orquestra. Una celebració a la

qual se sumará el primer violí, en un diàleg memorablement còmplice.

L'obra més popular de Dvořák, amb tot, és la *Simfonia núm. 9, en Mi menor*, “del Nou Món”, op. 95, composta a Nova York l'any 1893. Malgrat que hi conviuen melodies inspirades pel folklore nord-americà i altres reminiscents de la seva pàtria, Dvořák va desmentir l'ús de materials preexistents: “Simplement he escrit temes propis dotats de la seva personalitat orgànica, als quals he incorporat característiques de la música nativa”; melodies que trobem al llarg de tota l'obra, des d'un primer moviment poderós, inicialment enigmàtic, *Adagio - Allegro molto*, fins a l'expansiva declamació dels metalls a l'*Allegro con fuoco*. Entre els extrems, i com gravat a la memòria dels oients, perdura el nostàlgic tema per a corn anglès del *Largo*. Un món llunyà, íntim i no obstant això inassolible, és evocat sota la inspiració de *The Song of Hiawatha*, un poema èpic de Henry Wadsworth Longfellow. No menys present en l'imaginari col·lectiu, el *Molto vivace* permet intuir les cavalcades del Far West, delicadament interrompudes per danses bohèmies d'efecte balsàmic.

Desafiant la desmemòria i l'oblit, però, el concert s'obre amb una peça de Florence Price (1887-1953), concebuda també en territori nord-americà i descoberta atzarosament durant una reforma domèstica, el 2009, amb moltes altres obres. Es tracta d'una adaptació de l'*Andante moderato* del seu quartet en Sol major. D'ascendència africana, exemple de superació personal i passió creadora, la compositora no ha gaudit mai d'un reconeixement a gran escala, ni tan sols quan l'any 1933 la seva *Simfonia núm. 7* va ser seleccionada com a representativa de la música americana i interpretada per l'Orquestra Simfònica de Chicago.

FORMACIÓ ORQUESTRAL

Director titular: Xavier Puig

Responsable de programació:
Jordi Cos

Concertino titular: Marta Cardona

Concertino associat: Javier Mateos

Violins 1rs: María Dolores González*, Canòlich Prats**, Helena Muñoz, Irina Galstian, Laia Pujolassos, Joaquim Giménez, Narcís Moltó, Pamela Muñoz i Jose David Fuenmayor

Violins 2ns: Giovanni Giri*, Gala Cebotari**, Xavier Buira, Xavier Riba, Carles Planas, Irene Serrahima, Marta Rossello, Dasio Castro, Montserrat Seras, Anna Maria Garcia i Joan Montero

Violes: Joan Fèlix*, Javier García**, Lluís Cabal, Carla Rica, Jordi Cos, Josep Bosch, Lynn Barton i Glòria Casanovas

Violoncels: Romain Boyer*, Adrià Cano, Montserrat Biosca, Joan Esplugas, Noemí Pasquina, Joan Palet i Míreia Quintana

Contrabaixos: Joan Collell*, Joan A. Lozano**, Joan Catallops, Manel Ortega, Felipe Contreras i Roger Azcona

Flautes: Isabel Moreno* i Elisabeth Franch**

Oboè: Òscar Diago* i Núria Moreno**

Clarinets: Toni Galán* i Jose María Martínez**

Fagot: Pau Solà* i Elena López**

Trompes: Carles Lizondo*, Laureà Vicedo**, Carles Domingo i Carles Guasp

Trompetes: Aitor Muñoz* i Alexandre Baiget**

Trombons: Francisco Palasí*, Sergi Alonso** i Alberto Poggialini

Tuba: Juan Bautista Domènech

Timpani: Marc Cabero*

Percussió: Fco. José Sánchez Bruno*

* Solista ** Assistent solista

Al cicle Simfònics al Palau
col·labora:

B Sabadell
Fundació

Amb el suport de:

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Ajuntament de Barcelona
Institut de Cultura

Patrocinadors i col·laboradors
principals de l'OSV

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Diputació Barcelona **Diputació de Girona**

Ajuntament de Sabadell **B Sabadell**
Fundació

Fundació FLUIDRA
Llegat Joan Planes

moventia
en moviment des del 1993

Col·laboradors de l'OSV

UAB
Universitat Autònoma de Barcelona

BENVIC

MMARIESMIE

FUNDACIÓ
ÒPERA
CATALUNYA

Media partners

LAVANGUARDIA

Cat Música

REVISTA
MÚSICA
CATALANA

440
1ª clàssica
& jazz

NÚVOL

BCN
FILM
FEST

L'OSV forma part de **clade**
Coop. Empresarial
Cooperativa

Troba'ns a:
www.palaumusica.cat
www.osvalles.com

ANASTASIA KOBKINA, violoncel

Amb un ampli repertori que va des de la música barroca fins a la contemporània, amb instruments moderns i d'època, Anastasia Kobekina s'ha consolidat com una de les violoncel·listes més emocionants de la generació més jove.

Ha actuat amb orquestres de renom mundial, com la Konzerthausorchester Berlin, la Filharmònica de Cambra Alemanya de Bremen, l'Orquestra Simfònica de Viena, l'Orquestra Filharmònica de la BBC, la Kremerata Baltica, l'Orquestra del Teatre Mariinski, els Virtuosi de Moscou, l'Orquestra Simfònica Txaikovski de Moscou, la Reial Orquestra Filharmònica de Liverpool, l'Orquestra Nacional de Lille, l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya (OBC), l'Orquestra Simfònica Yomiuri del Japó i l'Orquestra Filharmònica de Kanagawa, entre d'altres, sota la direcció de Pendererzy, Valery Gergiev, Heinrich Schiff, Omer Meir Wellber, Vladimir Spivakov, Dmitriy Kitajenko i Vasily Petrenko.

Nascuda a Rússia en el si d'una família de músics, va rebre les seves primeres lliçons de violoncel als quatre anys. Després d'acabar els seus estudis a Moscou, va ser convidada a estudiar a l'Acadèmia Kronberg d'Alemanya amb Frans Helmerson. Va continuar els seus estudis a la Universitat de les Arts de Berlín, amb Jens-Peter Maintz, i després al Conservatori de París, amb Jérôme Pernoo. Actualment fa un postgrau de violoncel barroc amb Kristin von der Goltz a la Frankfurter Hochschule.

Kobekina toca amb un violoncel Antonio Stradivarius de l'any 1698 generosament cedit per la Stradivari Stiftung Habisreutinger.

ANDRÉS SALADO, director

Director titular i artístic de l'Orquestra d'Extremadura, Andrés Salado ha dirigit les principals orquestres espanyoles: Orquestra Nacional d'Espanya, Orquestra Simfònica de RTVE, Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya, Reial Filharmonia de Galícia, Oviedo Filharmonia, Reial Orquestra Simfònica de Sevilla, orquestres simfòniques de Madrid, Bilbao, Tenerife, Navarra, Euskadi, Extremadura, Illes Balears, València, etc. A escala internacional, ha dirigit importants agrupacions: Orquestra Simfònica Nacional de Mèxic, Orquestra Simfònica de Porto "Casa da Musica", Salzburg Chamber Soloist o Lucerne Festival Academy Orchestra, entre d'altres. La seva incursió en el món de l'òpera és igualment brillant, en què ha dirigit *Il barbiere di Siviglia* de Rossini, *Il segreto di Susanna* de Wolf-Ferrari, *The Telephone* de Menotti, *Macbeth* de Verdi, etc. Va rebre el premi Princesa de Girona d'Arts i Lletres 2016.

ORQUESTRA SIMFÒNICA DEL VALLÈS (OSV)

Va néixer el 1987 en el si de l'Associació d'Amics de l'Òpera de Sabadell i molt aviat s'estructurà com una societat anònima laboral, en què els treballadors en són alhora els propietaris. La seva activitat se centra a la ciutat de Sabadell, amb una temporada pròpia i com a orquestra del circuit Òpera a Catalunya, i al Palau de la Música Catalana, amb el cicle de concerts Simfònics al Palau. N'han estat directors titulars Albert Argudo, Jordi Mora, Salvador Brotons, Edmon Colomer, David Giménez Carreras, Rubén Gimeno i James Ross. Des del setembre del 2018 ho és Xavier Puig. Ha rebut el Premi Nacional de Música 1992, atorgat per la Generalitat de Catalunya, i la Medalla d'Honor 2012 de la ciutat de Sabadell.